

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΒΟΛΟΥ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ, ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Γενική είναι η διαπίστωση πως το Συνδικαλιστικό μας Κίνημα χρόνια τώρα νοσεί πολύπλευρα και στένεται ανέκδοτο κατά συνέπεια ν' ανταποκριθῇ στον Ιστορικό του προσορισμό, σ' ένα αυτόνομο Κίνημα τῶν Ἑργατῶν καὶ Ὑπαλλήλων τῆς χώρας.

Πιστεύομεν ὅμως πως ἤρθε ἡ ὥρα μπροστά σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση τὰ ζωντανὰ καὶ συνεπῆ Συνδικαλιστικά Στελέχη, ποὺ νοιώθουν τὲς εὐθύνες τους καὶ τὴν ἀποστολὴ τους ν' ἀντιδράσουν μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ ρεαλισμὸ μέσα στὰ πλαίσια τῆς σκληρῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητας, μακριὰ ἀπὸ προσωπικά συμφέροντα καὶ φιλοδοξίες, ἀπὸ φθηνὲς δημοσιότητες καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος ἐξωσυνδικαλιστικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἐπιδράσεως.

Ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνο τὸ χρέος ἐμπνεόμενοι, προβάλλουμε τὲς βασικὲς αὐτὲς ἀρχές ποὺ μόνες μποροῦν νὰ θεμελιώσουν τὴν ἀποφασιστικὴ τροπὴ ποὺ χρειάζεται τὸ Κίνημα γιὰ νὰ ἀπαλλαγεῖ μὴ γιὰ πάντα ἀπὸ τὰ λογῆς λογῆς καρκινώματα ποὺ τὸ κρατοῦν ἀνήμερο καὶ ξένο πρὸς τοὺς παλμούς τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ διακήρυξη μας αὐτὴ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφασί μας νὰ ἀγωνισθοῦμε ἀσταμάτητα μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή γιὰ νὰ φυτέψουμε τὲς ἀρχές αὐτὲς στὴ ρίζα τοῦ Συνδικαλιστικοῦ μας Κινήματος.

Εἴμαστε λίγοι ποὺ ξεκινοῦμε καὶ ἔχουμε βαθύτατη ἐπίγνωση τῶν πολυμορφῶν δυσκολιῶν ποὺ θὰ συναντήσουμε, ἀλλὰ πιστεύουμε πως δὲν εἴμαστε μόνοι στὸν τραγὸ καὶ ἀνηφορικὸ δρόμο ποὺ διαλέξαμε. Μία σειρά στελέχη σὲ ὅλη τὴν ἱεραρχία τῶν Συνδικαλιστικῶν καὶ Ὁργανώσεων ἀγωνιοῦν ὅπως ἐμεῖς, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγωνισθοῦν ὅπως κι' ἐμεῖς.

Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δείχνουν καθαρά πως ὁ ἄνεμος ποὺ φυσᾷ εἶναι γιὰ νέο ξεκίνημα. Τὸ καθολικὸ αἶτημα τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς, ποὺ προβάλλει σ' ἐπιτεκτικὴ ἱστορικὴ ἀνάγκη στὴν Κοινωνικὴ καὶ Ἐθνικὴ μας ζωὴ, εἶναι φυσικὸ νὰ γίνεται πρὸς ἔντονο καὶ πρὸς ὀρμητικὸ στὲς γραμμὲς τῶν ἐργατο-ὑπαλλήλων, γιὰτὶ πρῶτοι αὐτοὶ ἀπ' ὅλες τὲς ἄλλες τάξεις αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ λυτρωθοῦν ἀπ' τὴ σημερινὴ τους μοῖρα.

+ + + + +

Τὸ Ἑλληνικὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα ἔχει βαθεῖες Ὁργανικὲς ἀδυναμίες καὶ χρόνια νοσήματα ποὺ πρέπει νὰ διαπιστωθοῦν μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ τόλμη, καὶ ἀπὸ τὴν πλούσια καὶ πικροτάτη πεῖρα τοῦ παρελθόντος καὶ μὲ βάση πάντα τὴν ἰδιόμορφη Ἑλληνικὴ πραγματικότητα.

Χρειάζεται, γι' αὐτὸ νὰ προβάλλουμε καὶ νὰ συνειδητοποιήσουμε καὶ σ' αὐτὴν στελέχη καὶ σ' ἐργατικὴ τάξη μὴ μία σειρά ἰδεολογικῆς καὶ ὀργανωτικῆς ἀρχῆς ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀσάλευτο πιστεύω μας καὶ νὰ καθαρίσουν τὸν ἰδεολογικὸ προανατολισμὸ καὶ τὴ γόνιμη τακτικὴ.

1) Αὐτόνομη ὑπὸρξη τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος:

Τὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα τῶν Ἑργατῶν ἀπ' τὴ φύση καὶ τὸν προσορισμὸ του ἐπιβάλλεται νὰ διασφαλίσῃ τὴν αὐτονομίαν του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ στὴν ἱστορικὴ του ἀποστολὴ.

Γενικό είναι τό συμπέρασμα πώς μονάχα τὰ Συνδικαλιστικά Κινήματα τῶν Ἑργατῶν ποῦ κατορθώσαν νά διασφαλίσουν τήν αὐτόνομη ὑπαρξή καί ἀνάπτυξή τους μπόρεσαν μέσα στά πλαίσια τῶν ἀστικῶν καθεστώτων νά ἀνταποκριθοῦν μέ πληρότητα στήν ἱστορική τους ἀποστολή.

Τό Ἑλληνικό Συνδικαλιστικό Κίνημα δέν μπόρεσε γιά ἱστορικούς καί ἐσωτερικούς λόγους νά ἐξασφαλίσῃ τίς προϋποθέσεις τῆς αὐτόνομης μορφῆς του. Ἐκδηλώθηκε τήν ἐποχή ποῦ μία ἐιρηνική κοινωνική ἐπανάσταση σέ μία μεγάλη χώρα ἔφερε στό Παγκόσμιο προσκήνιο Σοσιαλιστικό κοινωνικό καθεστώς. Ἐτσι ἐπηρεάσθηκε στούς προσανατολισμούς καί στήν τακτική του. Δέν προχώρησε σάν ἓνα πλατύ Κίνημα ποῦ θά ἀγκάλιαζε ὅλους ἀδιάρκριτα τούς ἐργαζομένους ὀργανώνοντας καί καθοδηγώντας κυρίως τούς οἰκονομικούς καί ἐπαγγελματικούς του ἀγῶνες. Σέ νηπιακή ἀκόμη κατάσταση παρὰ τήν ὀριμητικότητα του, περιπλέχθηκε μέ τήν προσπάθεια πολιτικῆς χειραφέτησως τῆς Ἑργατικῆς τάξεως. Ἡ κατεύθυνση αὕτη μέ τήν παρέμβαση καί ἄλλων παραγόντων τό στένεψε, τό διέσπασε καί ἀνοίξε διάπλατα τίς πόρτες στίς κάθε λογῆς ἐξωσυνδικαλιστικές ἐπεμβάσεις ποῦ ἀνέκοφان τήν φυσιολογική του πρὸδο καί ἀνάπτυξη.

Ἀπό τότε καί μέχρι σήμερα παρὰ τίς προσπάθειες ποῦ κατεβλήθησαν, ἡ ἴδια κατάσταση συνεχίζεται. Τά Κόμματα, οἱ Κυβερνήσεις καί οἱ Ἑργοδότες ἀκόμα ἐπεμβαίνουν στή ζωὴ τοῦ Κινήματος καί τό κρατοῦν δέσμιο τῶν δικῶν τους σκοπῶν ξένων πρὸς τὰ ὕλικά καί ἡθικά συμφέροντα τῶν Ἑργατοῦπαλλήλων.

Εἶναι στιγμή νά ἀποτινάξουμε ὅλους αὐτούς τούς ζυγούς καί νά προσηλωθοῦμε ὅλοι μέ ἀδιαλαξία στή θεμελίωση τῆς αὐτονομίας τοῦ Κινήματος. Ἄν αὐτό δέν γίνεῖ τίποτα δέν μπορεῖ νά γίνεῖ.

Γι' αὐτό τό σύνθημά μας ποῦ συμπυκνώνει τούς σκοπούς μας καί πρέπει νά καθοδηγήσῃ τὰ στελέχη καί τίς μάζες εἶναι: Ἐ ξ ω τὰ Κό μ μ α τ α, οἱ Κυ β ε ρ ν ῆ σ ε ι ς, οἱ ἔ ρ γ ο δ ό τ ε ς ἄ π τὰ ἔ ρ γ α τ ι κὰ Σ ω μ α τ ε ῖ α.

2) Δημοκρατική Λειτουργία τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὁργανώσεων.

Τό ὀξυγόνο ἑνός πραγματικά ἀνεξαρτήτου Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος εἶναι ἡ Δημοκρατία. Χωρίς τήν ἐλευθερία κυκλοφορίας τῶν ἀντιλήψεων καί στοχασμῶν δέν μπορεῖ νά διαμορφωθῇ ἓνα πρόγραμμα διεκδικήσεων ποῦ νά ἀνταποκρίνεται στά συμφέροντα τῶν ἐργατικῶν μαζῶν καί πῶς πολὺ νά διασφαλίζεται ἡ κινητοποίηση τῶν μαζῶν αὐτῶν διὰ τήν παραδοχή τῶν αἰτημάτων τους ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες καί τίς Κυβερνήσεις.

Ὅσοιςο τὰ Καταστατικά πολλῶν ἐργατικῶν Σωματείων καί ἰδιαίτερα τὰ Καταστατικά τῶν Ἑργατικῶν Κέντρων, Ὁμοσπονδιῶν καί τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἔχουν διατάξεις ποῦ ἐμποδίζουν τήν Δημοκρατική λειτουργία τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὁργανώσεων.

Οἱ Γενικές Συνελεύσεις τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὁργανώσεων ὅλης τῆς ἱεραρχίας ἔχουν ἀπαλλοτριώσει τὰ κυριαρχικά τους δικαιώματα πρὸς ὄφελος τῶν ὀλιγομελῶν ἐκτελεστικῶν Ὁργάνων, ποῦ τὰ χειρίζονται κατὰ κανόνα κατὰ ἀπό τό πρῶτομα προσωπικῶν ἐπιδιώξεων, φατριασμῶν καί ἀντιδημοκρατικῶν μεθόδων. Οἱ διατάξεις αὐτές πρέπει νά ἀποβληθοῦν ὅσο πῶς γρήγορα ἀπὸ τὰ Καταστατικά τῶν Ὁργανώσεων καί οἱ Γενικές Συνελεύσεις τῶν Ὁργανισμῶν πρέπει νά γίνουν τὰ ζωντανὰ κυριαρχικά Σώματα ποῦ θά βουλευσονται καί θά ἀποφασίζουν μέ Δημοκρατικές μέθοδες καί μέ γνώμονα τὰ συμφέροντα τῶν Ἑργατῶν.

3) Οἰκονομική ἀνεξαρτησία τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὁργανώσεων.

Ἀπογωνιαῖος Λίθος τῆς αὐτονομίας τοῦ Κινήματος εἶναι ἡ οἰκονομική του ἀνεξαρτησία. Ὅσοιςο τό Συνδικαλιστικό μας Κίνημα χρόνια τώρα ἔχασε

αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν. Εἶναι δεμένο δυστυχῶς μετὰ τὰς Κυβερνήσεις καὶ ἔχει στὴν οὐσία μίαν μορφήν Κρατικοῦ Συνδικαλισμοῦ. Τὰ χρήματα παρέχονται ἀπὸ τὸ Κράτος διὰ μέσου τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις κάθε φορὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἑργασίας, μετὰ τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα τῆς καλλιέργειας τοῦ πατριαστικοῦ πνεύματος τῆς διαφθορᾶς τῶν στελεχῶν καὶ τῆς ἀναστολῆς τῶν Συνδικαλιστικῶν ἀγώνων γιὰ τὰ ζητήματα τῶν ἑργατῶν.

Τὸ νυστέρι πρέπει νὰ μπεῖ βαθειὰ στὸ σημεῖο αὐτό. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Διεθνοῦς στὸ 13ο Συνέδριον τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. μετὰ θαυμασίαν σαφήνειαν καὶ πειστικὴν κατηγορηματικότητα ἔθεσε τὸ ὅλον ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Συνδικάτων σὺν βασικῇ προϋπόθεσιν τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Κινήματος.

Δυστυχῶς παρὰ τὴν ἀξιόπαινην αὐτὴν προσπάθειαν τῶν συναδέλφου Σκέβελς ὅλα εἰμὶν ὅπως πάντα στὰ χαρτιά. Ἡ Ἑργατικὴ Ἑστία ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει τὸν μεθοδικῶς ὁργανωμένο διαβρωτικὸν τῆς ρόλου.

Ἄς μὴν προσπαθοῦμε νὰ ἀποκρύψωμε τὴν πικρὴ καὶ ὀδυνηρὴ ἀλήθειαν. Ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος χορηγεῖ τὰ χρήματα στὰς Συνδικαλιστικὰς Ὑποτάξεις καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον πλουσιοπάροχον τὰ Συνδικάτα θὰ εἶναι θέλοντας καὶ μὴ ὄργανα τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν συγκροτημάτων ποὺ κρύβονται πίσω ἀπ' αὐτὰς. Γι' αὐτὸ τὸ σύνθημά μας εἶναι: Χρήματα ἀπὸ τοῦς ἑργάτας διὰ μέσου τῶν ὀργανώσεων τοῦς καὶ γιὰ τοῦς ἑργάτας.

4) Πλήρη ἀποκατάστασις τῶν Συνδικαλιστικῶν Ἐλευθεριῶν.

Ἡ ὁμαλὴ λειτουργία καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος ὁργανωτικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος, περιπλέκεται πλεονεχῶς ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴν ἀνελευθέρων Νόμων, ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεσιν μετὰ τὸ Σύνταγμα, θίγουν τὰς Συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας καὶ παρέχουν τὴν δυνατότητα ἐπεμβάσεων καὶ αὐθαρεσιῶν τῶν Διοικητικῶν ὀργάνων.

Ἡ κατάργησις ὅλων αὐτῶν τῶν διατάξεων καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῶν Διοικητικῶν παρεμβασμῶν ἀποτελεῖ βασικὸν ὅρον πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν ἀπαιτήσεων προϋποθέσεων γιὰ τὴν ἀνεξαρτητῆ καὶ ἐλεύθερην ἀνάπτυξιν τοῦ Κινήματος.

5) Προσανατολισμός συνεισῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Διεθνοῦς τῶν Ἐλευθέρων Ἑργατικῶν Σωματείων.

Τὸ Ἑλληνικὸ Συνδικαλιστικὸν Κίνημα εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ συνδεδεμένον πρὸς τὴν Διεθνή τῶν Ἐλευθέρων Συνδικάτων.

Ὁ προσανατολισμός αὐτός δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἔχει ἓνα χαρακτηριστικόν, ποὺ ὑπαγορεύεται ἀπὸ ὠρισμένη τακτική, οὔτε ὅμως νὰ περιορίζεται στὴ συστηματικὴ ἐπικύλησιν ὠρισμένων μόνον ἀπὸ τὰς ἰδεολογικὰς κατευθύνσεις τῆς.

Οἱ ἀρχὰς τῆς Διεθνοῦς πρέπει νὰ γίνωνται ἀποδεκταὶ στὸ σύνολόν τοὺς καὶ νὰ ἐπηρεάσουν ἀποφασιστικῶς τὸ Συνδικαλιστικὸν μας Κίνημα γιὰ τὴν αὐτόνομον ἀνάπτυξίν του, τὴν Δημοκρατικὴν του λειτουργίαν καὶ πλεονεχῶς τὴν οἰκονομικὴν του ἀνεξαρτησίαν.

6) Ἑνιαῖες καὶ Μαζικὰς Συνδικαλιστικὰς Ὑποτάξεις.

Ἡ υἱοθέτησις τῶν ἰδεολογικῶν ἀρχῶν ποὺ προαναφέρθησαν θὰ ὁδηγήσῃ μοιραῖα εἰς τὴν συγκρότησιν ἑνιαίων μαζικῶν Συνδικαλιστικῶν Ὑποτάξεων.

Οι εργαζόμενοι ανεξάρτητα από πολιτικές και Κομματικές πεποιθήσεις θα μπουν στις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις γιατί θα πιστεύσουν πραγματικά πως τα Συνδικάτα θα είναι Δημοκρατικά και ανεξάρτητα Όργανα για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους που είναι απόλυτα τα ίδια για όλους.

Τό πνεύμα της διασπάσεως απ' οποιαδήποτε πλευρά κι' αν προέρχεται δε θα βρήσκει πουθενά τόπο για να καλλιεργηθεί, κάθε διασπαστική προσπάθεια θα απομονώνεται απ' τους ίδιους τους εργάτες που θα είναι οι καλύτεροι και οι φυσιολογικότεροι φρουροί της ενότητας δίχως να έχουν ανάγκη ενισχύσεων και έτευβάσεων έξωσυνδικαλιστικών παραγόντων για να διασφαλίσουν την ενότητά τους.

7) Εφαρμογή της αναλογικής στις εκλογές των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων.

Η αναλογική είναι τό πιο ιδανικό δημοκρατικό εκλογικό σύστημα. Αν είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της αναλογικής εκπροσώπησης του λαού στη διακυβέρνησή του, είναι απόλυτα απαραίτητο για τη Διοίκηση των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων. Διασφαλίζει την υπεύθυνη συμμετοχή των διαφόρων αντιλήψεων τακτικής στη Διοίκηση των εργατικών Σωματείων και ξεριζώνει όλοτελο και τό παραμικρό σπέρμα της διασπάσεως.

Μέχρι της γενικεύσεως του θεσμού της αναλογικής είναι επιτακτική ανάγκη η άμεση επαναφορά της για τη συγκρότηση του Πανελλαδικού Συνεδρίου της Γ.Σ.Ε.Ε. όπως είχε θεσπισθεί με την έμμεση εκλογή των αντιπροσώπων για τό Συνέδριο. Διαφορετικά καμιά μειοψηφία δεν μπορεί να αντιπροσωπευθεί στο ανώτατο κυρίαρχικό σώμα του Κινήματος με αποτέλεσμα να μη μπορεί να όόσει τό Συνέδριο την πλήρη εικόνα της θελήσεως των οργανωμένων εργατών.

8) Κατάργηση των Οργανωμένων Συνδικαλιστικών Παρατάξεων και διαμόρφωση διαφόρων τάσεων τακτικής.

Η ανώμαλη γενικά κατάσταση του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος συνετέλεσε στη συγκρότηση και λειτουργία οργανωμένων Συνδικαλιστικών παρατάξεων έξω από της υπεύθυνες Συνδικαλιστικές Οργανώσεις.

Είναι απαραίτητη ανάγκη θεμελιώνοντας τις προϋποθέσεις για την ομαλή ανάπτυξη και πορεία του Κινήματος να θεωρήσουμε αυτή τη μορφή Οργανώσεως ξετερασμένη από τα πράγματα και στην ουσία αντιστρατευόμενη την προσπάθεια της δημιουργικής αναπλάσεως του Κινήματος.

Την έκφραση των διαφορετικών απόψεων πάνω στα ζητήματα τακτικής και χειρισμού πρέπει να την έχουν αποκλειστικά οι υπεύθυνες Συνδικαλιστικές Οργανώσεις και τα υπεύθυνα Συνδικαλιστικά Στελέχη.

Η φύση του γνήσιου Δημοκρατικού Συνδικαλισμού προϋποθέτει τη διαμόρφωση διαφόρων ρευμάτων και τάσεων μέσα στα υπεύθυνα όργανα και σώματα πράγμα έκκριβως που αποτελεί την ουσία της διακρίσεως του Δημοκρατικού Συνδικαλισμού από κάθε μορφή ολοκληρωτικού Συνδικαλισμού.

9) Κατοχύρωση πραγματικού Θεσμού Έλευθέρων Συλλογικών Συμβάσεων.

Ο Έλευθερος Δημοκρατικός Συνδικαλισμός θεωρεί τις Συλλογικές Συμβάσεις σαν τον πιο ιδανικό θεσμό για τη διασφάλιση της αναπροσαρμογής των ημερομισθίων και την Γενική βελτίωση των όρων της δουλειάς.

Η έπιτυχία του θεσμού αυτού προϋποθέτει γερά εργατικά Συνδικάτα και περιορισμό της παρεμβάσεως του Κράτους στον αυστηρά διαιτητικό ρόλο.

Ο θεσμός αυτός νοθεύτηκε από την πρώτη στιγμή της εφαρμογής του στο τόπο μας. Ο Νόμος 3239/55 που θέλησε δήθεν να τον εφαρμόσει τον παραμόρ-

φανερά ολοκληρωτικά σέ σημείο πού οί υπεύθυνες Συνδικαλιστικές Ὄργανώσεις νά ζητοῦν τήν κατάργησιν τοῦ καί τήν ἐπαναφορά τοῦ Νόμου τῶν Συλ. Συμβάσεων τοῦ 1935 τοῦ δέν λυνεῖ ὅμως οὔτε αὐτός τό βασικό αὐτό ζήτημα.

Αἴτημα καθολικό πρέπει νά εἶναι ἡ φήφιση ἑνός ὁλοτέλους νέου Νόμου μέ βάση αὐτά πού ἰσχύουν στα προηγμένα Εὐρωπαϊκά Κράτη ὥστε νά ἀποφευχθεῖ ἡ οὐσιαστική διατίμηση τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας ἀπό τό Κράτος κάτω ἀπό τόν Μανδύα τοῦ Θεσμοῦ τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων.

10) Ὄργάνωση καί προβολή τῶν διεκδικήσεων.

Τά Συνδικαλιστικά Κινήματα τῶν ἐργατῶν παίζουν σήμερα σέ ὅλες τίς χώρες ἕνα σημαντικό καί ἀποφασιστικό ρόλο. Πέρα ἀπό τίς στενά Οἰκονομικές καί ἐπαγγελματικές διεκδικήσεις ἔχουν ἀποφασιστικό λόγο στίς οἰκονομικές καί γενικώτερα κοινωνικές μεταρρυθμίσεις καί διαμορφώσεις.

Χρειαίεται πρὸς τοῦτο νά ὑπάρχουν σέ ὅλη τήν ἱεραρχία τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὄργανώσεων ἱκανά καί μορφωμένα Συνδικαλιστικά στελέχη καί νά καταστρωθῇ ἕνα μελετημένον δημιουργικό καί ἀνταποκρινόμενο στήν Ἑλληνική πραγματικότητα πρόγραμμα διεκδικήσεων. Ὅσοσο ἡ προβολή ἰδιαίτερα τῶν οἰκονομικῶν καί ἐπαγγελματικῶν διεκδικήσεων δέν πρέπει νά ἐξαντλεῖται στήν ἀφογή διατύπωση ὑπομνημάτων ἀλλά κατὰ κύριον λόγον πρέπει νά στηρίζεται στήν δραστηριοποίηση τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὄργανώσεων καί τήν κινητοποίηση τῶν ἰδίων τῶν ἐργαζομένων διότι ἀποφασιστικός μοχλὸς γιὰ τὴ λύση τῶν αἰτημάτων μας δὲν παραμένει ἡ δύναμις τῶν ὀργανωμένων ἐργατικῶν μαζῶν πού ξέρουν καί μποροῦν νά μίχωνται γιὰ τὰ δίκαια τους.

+ + + + +

Ἀκαμπτοί στίς ἰδεολογικές μας πεποιθήσεις, ἀλλά ἀπαλλαγμένοι ἀπ' τό πάθος τῆς ἀνιστορίας, τῆ στείρότητα τοῦ δογματισμοῦ καί τό διαβρωτικό πνεῦμα τῆς συναλλαγῆς προβάλλομε τό Χ Α Ρ Τ Η τῶν βασικῶν αὐτῶν ἀρχῶν γιὰ ἕνα ἀνεξάρτητο, ἐλεύθερο καί Δημοκρατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα ὅπως τό προσδιορίζουν οἱ σκληρές ἀντικειμενικές συνθήκες τοῦ τόπου καί τό ποθοῦν οἱ ἐργαζόμενοι τίς χώρες.

Περνώντας μέσα ἀπό τό ὀδυνηρὸ παρελθόν καί τό ἀπογοητευτικό παρόν καί ἀποφασισμένοι νά ἀντιδράσουμε γονιμά καί ἀποδοτικά μέσα στό γενικό κλίμα τῆς ἀποσυνθέσεως, φλογίζομαστε νά ἀνοίξουμε τόν δρόμο γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον.

Ἡ σημερινή Ἡγεσία τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. πού χρόνια τώρα διοικεῖ τό Κίνημα φέρνει ἀγαμψιοβήθεια, πλῆμφορες καί βαρεῖες εὐθύνες γιὰ τήν ὅλη κατάσταση τοῦ Κινήματος. Τίς ἴδιες ὅμως εὐθύνες φέρνει καί ἡ ἐμφανιζόμενη σήμερα ἀντιπολίτευση ἐναντίον τῆς Ἡγεσίας τοῦ Κινήματος γιατί εἶναι, οὐσιαστικά, στό σύνολό της σχεδόν "ἑνὶ ἑκ τῆς Σαρκὸς" τῶν Διοικοῦντων τοῦ Κινήματος καί, γιατί ἀκόμα ἐνῶ κατηγορεῖ τὴν Ἡγεσίαν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κυρίως γιὰ συστηματικὴ παραβίαση τῶν Δημοκρατικῶν κανόνων θά ἔπρεπε ἡ ἴδια νά εἶχε πρῶτα ἐφαρμόσει τίς Δημοκρατικές μέθοδες στίς Ὄργανώσεις πού ἐπηρεάζει.

Νόημα ὅμως γιὰ τό καινούργιο ξεκίνημα δέν ἔχει νά σταθοῦμε καί νά ἐπιμένουμε στίς κριτικές καί στίς εὐθύνες. Νόημα ἔχει νά ὀπλισθοῦμε μέ τίς ἀρχές πού διακηρύξαμε καί νά ἀγωνισθοῦμε νά τίς κάνουμε πραγματικότητα μέσα στίς Συνδικαλιστικές μας ὀργανώσεις.

Γι' αὐτό καλοῦμε ὅλα τὰ υπεύθυνα Συνδικαλιστικά στελέχη σέ ὅποιο πόστο τῆς Συνδικαλιστικῆς ἱεραρχίας καί ἂν βρισκονται, πού αἰσθάνονται ὅμως νά τοῦς συγκλονίσει αὐτό τό βαθύ αἶτημα τῆς ἀλλαγῆς στή Συνδικαλιστική μας ζωὴ, νά συνενώσουμε τίς δυνάμεις μας γιὰ τόν κοινὸ ἀγῶνα, νά ἐλθοῦν νά υπογράψουν τὴ διακήρυξη αὐτὴ καί νά τὴν προβάλλομε φωτεινὴ πυξίδα γιὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ Κινήματος.

Ζητοῦς ἐργάτες καί τὰ Συνδικαλιστικά στελέχη πού νοιώθουν στιβαρά τὰ

. / .

χέρια καί καθαρές τίς καρδιές τους παραδίνουμε τόν καταστατικόν αὐτόν
Χ.Α.Ε.Π.Π. γιά νά τόν σηκώσουν ψηλά, νά τόν κάνουν σημαῖα καί νά αγωνισθοῦν
νᾶ τήν στήρεώσουν γιά πάντα στίς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ
Κινήματος.

Γιά τή διάδοση τῶν ἀρχῶν ποῦ χαράξαμε αποφασίζουμε:

- 1) Νά κοινοποιήσουμε τήν διακήρυξή μας αὐτή σέ ὅλες τίς Συνδικαλιστικές
Ὄργανώσεις.
- 2) Νά στείλουμε τήν διακήρυξη σέ ὅλες ἀνεξάρτητα τίς Συνδικαλιστικές ἐφη-
μερίδες καί τόν ἡμερήσιον Τύπο.
- 3) Περαιθετοῦμε τοῦς Συναδέλφους Στ.Χασαπίδην, Δημ.Γκούταν, Ν. Ἀποστολίδην
καί Μ.Παναγιώτιαν νά ἐπιδώσουν τήν διακήρυξη στόν Γεν.Γραμματέα τῆς
Γ.Σ.Ε.Π. Συναδέλφω Φ.Μακρῇ καί στά μέλη τῆς Διοικήσεώς της καί νά προ-
βοῦν σέ ὅλες τίς ἐνέργειες γιά τήν ἐκδοση καί κυκλοφορία Συνδικαλιστι-
κοῦ Δελτίου γιά τήν διάδοση τῶν ἀρχῶν μας.
- 4) Νά ἀποστέλλουμε τήν διακήρυξη στήν Διεθνή Συνομοσπονδία τῶν Ἐλευθέρων
Εργατικῶν Σωματείων.

Διαλέξαμε αὐτή τήν ἐργατοῦπολη γι ἃ νά συντάξουμε καί νά ἀπευθύνουμε
τήν διακήρυξή μας γιατί με τήν πλούσια ἱστορία καί αγωνιστική της παράδο-
ση εἶναι καί σήμερον ἡ ἰδανική ἐστία γιά ἓνα τέτοιο ἀνανεωτικό καί δημιουρ-
γικό ξεκίνημα.

Ὁ ὅ μόνον μας εἶναι προσκλητήριο γιά μιά σκληρή ἀλλά ὠραία μάχη γιά
νά γένει τό Συνδικαλιστικό Κίνημα ἀκαταμάχητο ὄργανο στά χέρια τῶν ἐργα-
τῶν καί στήν ἐπιφύλαξιν τῶν συμφερόντων τους.

Ἐμπρός, γιά ἓνα ἀνεξάρτητο καί ἀνόθευτο Κίνημα Ἐλευθέρου Συνδικαλισμοῦ.

Βόλος 22 Νοεμβρίου 1959

- 1) ΑΓΓΕΛΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΙΚΟΣ: Γραμματεὺς Ὁμοσπονδίας Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων.
- 2) ΑΠΑΛΑΜΕΩΣ ΚΙΣΟΣ: Ἀντιπρόεδρος Συνδέσμου Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων Βόλου
- 3) ΒΟΥΡΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Συμβουλος Σουλ. Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος
- 4) ΓΚΟΥΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Ἐκτελεστικὸς Ὁμοσπονδίας Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων Ἑλλάδος
- 5) ΔΕΒΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ: Γραμματεὺς Ὁμοσπονδίας Λογιστῶν
- 6) ΚΩΣΤΑΣ ΚΗΣ ΔΑΡΚΟΣ: Μέλος Ὁμοσπονδίας Ἐργ/λων Καπνοβιομηχανίας
- 7) ΣΑΡΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Ἀντιπρόεδρος Φαρμακοὑπαλλήλων Θεσσαλονίκης
- 8) ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΙΩΛΗΣ: Μέλος Διοικήσεως Ὁμοσπονδίας Τύπου καί Βιομ.Χάρτου
- 9) ΠΑΡΙΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Πρόεδρος Σωματείου Ἐργατοτεχνιτῶν Δήμου Βόλου
- 10) ΠΑΧΑΔΑΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ: Ἐκτελεστικὸς Ὁμοσπονδίας Ἐργατοτεχνιτῶν Δήμων & Κοιν.
- 11) ΤΗΡΑΣ ΚΩΣΤΑΣ: Ἀντιπρόεδρος Συνταξιούχων καί ἀναπήρων ΙΚΑ Θεσ/κης
- 12) ΤΣΑΛΑΛΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡ.: Συμβουλος Σωματείου Ἐργατῶν Κατεργασίας Εὐλοῦ Ἀθηνῶν
- 13) ΧΑΣΑΠΙΔΗΣ ΣΤ.: Πρόεδρος Συνδέσμου Προσωπικοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμά-
των Θεσσαλονίκης

ΣΗΜ: Γιά κάθε ἐπικοινωνία μέ τὰ στελέχη ποῦ ὑπογράφουν τόν Καταστατικό
Χάρτη τοῦ Βόλου μπορείτε νά ἀπευθύνεσθε στόν συνάδ. Δημήτριον Γκούταν
Καλλιγὰ 39 Ἀθήνα καί στόν συνάδ. Στέργιον Χασαπίδην Ἐχεδῶρου 8
Θεσσαλονίκη.

11^ο Συνέδριο Γεν. Μαυροῦ 1955

1945 1^ο Συνέδριο Π.Ε.Ο. Λοῦι, Σαγαν

1946 8^ο Συνέδριο Ἐργατῶν

1948 9^ο Συνέδριο

12

13^ο 1958

1^ο 1959 " Τάριτο Συνέδριο Συν.

πρόεδρος Τράπεζ. Κιν. ἀνεργασίας